

den Side Frankrig opgav — hvis det forresten nogen-
 finde har været alvorligt ment — en Operation, som
 muligen vilde have draget os ind i en Konflikt,
 der ved det Udfald, Krigen fik — og som den
 desværre efter de forhaanden værende Omstændig-
 heber stensynlig maatte faae — vilde have be-
 redt os store Ulykker. Og, mine Herrer, har da
 Situationen forandret sig i saa Henseende? Langt
 fra. Lybskland arbejder med en Energi, som man
 — hvad man forresten vil sige om den Mand,
 som leder dets Styrelse — maa anerkjende, paa
 gjennem sin Hærordning og sin Flaadeudvikling
 at bevare sit Supremati i Europa, og de andre
 Magter have som bekjendt meget ondt ved at følge
 med, haade med Hensyn til Hærens Styrke og dens
 Kampdygtighed. Den Understøttelse, som vi alt-
 saa som Følge heraf under en saadan Konflikt
 fornuftigvis vilde kunne gjøre Regning paa, vilde
 derfor være en maritim — men den tror jeg og-
 saa, at vi saameget desto sikkrere kunne gjøre Regning
 paa — og det er da paa dette Raasonnement, at den
 anden Hovedtanke Bærere basere deres Fordrin-
 ger om, at Forsvaret skal være betænkt paa at
 kunne udstrækkes over en større Del af Landet,
 idet der jo nemlig under saadanne Forhold ikke er
 nogenfomhelst Grund til Betyrning for Sjællands
 Bedkommende. Selv om den Allsistance, som sik-
 kert kunde ventes, af en eller anden Grund ikke
 skulde kunne indtræffe i vore Farvande før efter
 en ganske kort begrændset Tidsfrist, saa vilde dette
 dog ikke i nogenfomhelst væsentlig Grad forandre
 Situationen, idet jo dels, hvad der ligger i Sa-
 gens Natur, en Landgangs Expedition med en
 større Styrke ikke er et saadant Dieblis Sag,
 og det jo dels vilde være urimeligt at antage, at
 Lybskland vilde sende en Hærstyrke til Sjælland
 med god Udsigt til inden kort Tids Forløb at faae
 den affaaen der. Under denne Forudsætning for-
 mener man derfor, at Forsvaret bør udstrækkes
 saaledes, at Hæren opstilles paa Landets Syd-
 grændse paa Halvøen for saa længe som det er
 gjørligt at værne denne imod ethvert Indfald, og
 at den, da denne Stilling er uholdbar overfor en
 større Styrke, naar en saadan maatte trænge frem,
 bør gaa tilbage til Fyen for at forsvare Positio-
 nen ved Lille Belt, hvorved den direkte vil komme
 til at dække den fynske og den sjællandske Ogruppe
 og indirekte formindste Hændens Styrke i Sylland,
 idet den binder en ikke ubetydelig Del af denne
 overfor sig. Hertil behøves der ikke andre Befæst-
 ningsanlæg end de, som Hæren meget godt selv
 kan udføre under sit Ophold paa Stedet, thi Po-
 sitionen er, naar den bliver rigtig benyttet, saa
 stærk, at man med den fornødne Styrke vil kunne
 afflaa ethvert Angreb. Maaske vilde dog et ganske
 enkelt Fort paa dette Sted kunne faae Betydning
 derved, at det i Begyndelsen af Krigen kunde umul-
 liggjøre enhver Passage gennem Beltet. For at
 dette udvidede Forsvar, der som sagt efter denne
 Anskuelse vil blive den sandsynligste Oventualitet,

overhovedet skal kunne tilveiebringes, kræves der
 imidlertid Ofre med Hensyn til Forbindelsen imel-
 lem Sjælland og Fyen, saaledes at denne ikke, og
 navnlig ikke i Begyndelsen af Koncentrationen,
 fuldstændig kan afbrydes. En Sikkring i denne
 Henseende kan ikke opnaas ved Flaaden alene, thi
 dertil vilde der udfordres en Udvilling af denne
 Del af vor Stridsmagt, som vi ikke ere istand til
 at give den. En saadan Sikkring kan heller ikke
 erholdes ved Befæstningsanlæg alene, men den
 kan kun tilveiebringes ved Befæstningsanlæg
 i og ved Beltet i Forening med Flaaden,
 som da selvfølgelig maatte have et Tilflugtssted,
 et Støttepunkt, eller hvad man nu vil kalde det,
 der paa Stedet. Naar jeg saaledes samler de For-
 dringer, som denne Tanke Bærere opstille, da ere
 de i saa Ord Følgende: 1) en mindre Befæst-
 ning af Hovedstaden imod Landfiden, saaledes at
 denne kan tjene som en Reduite for Forsvaret ved
 Kysten. 2) en Sikkring imod, at Passagen over
 Store Belt fuldstændig afbrydes, dels derved, at
 der sammesteds udføres passende forifikatoriske An-
 læg i og ved Beltet og dels ved Hjælp af Flaaden,
 der altsaa — som jeg før bemærkede — maa
 have et Tilflugtssted paa et eller andet Punkt
 sammesteds. Dersom de Herrer nu noget nøiere
 ville betragte de to Hovedtanke, som jeg her har
 tilladt mig at fremsføre for dem, saa ville De se,
 at de begge have det tilfælles, at de gaa ud paa
 at koncentrere vore sjage Kræfter paa det
 Punkt, hvor Accenten efter de givne Forhold bør
 lægges; de have endvidere det tilfælles, at de
 begge kunne fuldbygges ved en Liniehær paa 25
 à 30,000 Mand. De have endelig det tilfælles,
 idetmindste for mange af deres Bæreres Bedkom-
 mende, at disse gjensidig erkjende Opøeningen af
 Opgaven ad den Vej, paa hvilken de Andre ville
 fremme den, for acceptabel, og jeg skal for mit
 Bedkommende, selv med Fare for, at det erede
 Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Boisen)
 skal finde min Tilslutning til den sidstnævnte Ho-
 vedtanke, som jeg stadig har hævdet, mindre varn,
 end han kunde ønske den, dog sige, at jeg intet
 Dieblis vil betænke mig paa at erkjende den første
 Hovedtanke, altsaa den om Kjøbenhavns stærke Be-
 fæstning, for at være af den Bærbi, at hvis der
 viste sig Billie og Evne hos Regjeringen til at
 gjennemføre den, vilde jeg, trods min egen Over-
 bevisning om, at den anden var at foretrække, ikke
 betænke mig paa at slutte mig dertil. Navnlig
 vil jeg sige, at hvis, hvad jeg efter fattig Evne
 skal stræbe at modsætte mig saa længe jeg for-
 maar, det Dnske skulde opnaas, som er fremsat
 fra flere Sider, at bringe vor Hær mere og mere
 hen mod en ren og bar Militz, saa vil efter
 min Overbevisning den førstnævnte Tanke, den
 at gjøre Kjøbenhavn til en Hovedbefæstning,
 i saa Tilfælde blive den eneste, der kan bestaa sin Prøve.
 Jeg skal til disse Udtalelser kun som et lille Side-
 spring tillade mig at føie et Par Bemærkninger